

Jesaja 10

Septuaginta (LXX)

1 οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν γράφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν

2 ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ δρφανὸν εἰς προνομήν

3 καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῶν πόρρωθεν ἥξει καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βιοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν

4 τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή

5 οὐαὶ ἀσυρίοις ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὄργῆς ἐστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν

6 τὴν ὄργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν

7 αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολεθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα

8 καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἶ ἄρχων

9 καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω βαβυλῶνος καὶ χαλαννη οὗ ὁ πύργος φέρομέθη καὶ ἔλαβον ἀραβίαν καὶ δαμασκὸν καὶ σαμάρειαν

10 δὸν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήμψομαι ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν ιερουσαλημ καὶ ἐν σαμαρείᾳ

11 δὸν τρόπον γὰρ ἐποίησα σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς οὕτως ποιήσω καὶ ιερουσαλημ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς

12 καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὅρει σιων καὶ ἐν ιερουσαλημ ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν τὸν ἀρχοντα τῶν ἀσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὄψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ

13 εἴπεν γάρ τῇ ἴσχυί ποιήσω καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἴσχυν αὐτῶν προνομεύσω καὶ σείσω πόλεις κατοικούμενας

14 καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν καὶ ὡς καταλελειψμένα φὰ ἀρῷ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεται με ἢ ἀντείπῃ μοι

15 μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἀνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἀνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν ὡσαύτως ἐάν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ἔσύλον

16 καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ἀποστελεῖ κύριος σαβαωθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται

17 καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ ισραηλ ἐις πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὄλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

18 ἀποσβεσθήσεται τὰ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοί καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἔως σαρκῶν καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλοιογὸς καιομένης

19 καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἔσονται ἀριθμός καὶ παιδίον γράψει αὐτούς

20 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν ισραηλ καὶ οἱ σωθέντες τοῦ ιακωβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἄγιον τοῦ ισραηλ τῇ ἀληθείᾳ

21 καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ ιακωβ ἐπὶ θεὸν ἰσχύοντα

22 καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαός ισραηλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειψαν αὐτῶν σωθήσεται λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ

23 ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει ὁ θεὸς ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλῃ

24 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος σαβαωθ μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου οἱ κατοικοῦντες ἐν σιων ἀπὸ ἀσυρίων ὅτι ἐν ράβδῳ πατάξει σε πληγὴν γὰρ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν αἰγύπτου

25 ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὀργὴ ὁ δὲ θυμός μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν

26 καὶ ἐπεγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν πληγὴν τὴν μαδιαμ ἐν τόπῳ θλίψεως καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' αἴγυπτον

27 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕμινος σου καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὕμινων ὑμῶν

28 ἥξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν αγγαι καὶ παρελεύσεται εἰς μαγεδω καὶ ἐν μαχμας θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ

29 καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἥξει εἰς αγγαι φόβος λήμψεται ραμα πόλιν σαουλ φεύξεται

30 ἡ θυγάτηρ γαλλιμ ἐπακούσεται λαισα ἐπακούσεται αναθωθ

31 ἔξεστη μαδεβηνα καὶ οἱ κατοικοῦντες γιββιρ παρακαλεῖτε

32 σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὅρος τὴν θυγατέρα σιων καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν ιερουσαλημ

33 ίδον γὰρ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὄβηται συντριβήσονται καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται

34 καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρα ὁ δὲ λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται